

VIDÉKFEJLESZTÉSI
MINISZTERIUM

DR. FAZEKAS SÁNDOR
miniszter

Országgyűlési Hivatala

kományszám: K/9183/1

Érkezett: 2012 DEC 04.

PTKF/2491/4/2012.

*Lezsák Sándor úr
országgyűlési képviselő
részére*

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség Országgyűlési Képviselőcsoportja

Országgyűlés Irodaháza

BUDAPEST

Széchenyi rkp. 19.

1358

Tisztelt Képviselő Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján K/9183. számon hozzám benyújtott, „**Tervezi-e a tárca, hogy a nagy múlttal rendelkező magyar solymászat további sikeres fenntartása érdekében a jövőben engedélyezi a solymászok számára kerecsensólymok tartását?**” című írásbeli kérdésére a következő választ adom.

A kerecsensólyom a védett és fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet alapján fokozottan védett állatfaj, természetvédelmi értéke a legmagasabb kategóriába esik, egymillió forint. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény értelmében a védelem a védett, illetve fokozottan védett fajok minden egyedére, így a tenyésztett egyedekre is vonatkozik. A védett állatfajok védelmére, tartására, hasznosítására és bemutatására vonatkozó részletes szabályokról szóló 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján a védett, illetve fokozottan védett állatfajok egyedének tartásához és hasznosításához (beleértve a solymászati célú tartást és hasznosítást) a természetvédelmi hatóság engedélye szükséges. E tevékenységek a Korm. rendelet alapján akkor engedélyezhetők, ha közérdekből szükségesek és nincs más kielégítő megoldás. A Korm. rendelet a közérdek definíciójában a kultúrtörténeti hagyományápolást is nevesíti, és kimondja, hogy kultúrtörténeti hagyományápolásnak minősül a solymászatnak, mint történelmi vadászati módszernek a természetvédelmi jogszabályokkal összeegyeztethető gyakorlása. A Korm. rendelet külön fejezetet szentel a solymászat természetvédelmi szempontú szabályozásának, amelynek

keretei között Magyarországon hat különböző védett és fokozottan védett ragadozómadárfajjal végezhető e tevékenység.

Fontos tudni, hogy több országban, köztük egyes európai uniós tagországokban a hazainál sokkal szigorúbb szabályozás van érvényben, hiszen a solymászati tevékenységet egyáltalán nem engedélyezik. Hazánkban ezzel szemben évtizedek óta szabályozott keretek között folyik e hagyományörző tevékenység, többek között a nemzetközi solymásztalálkozók szervezését is engedélyezi az illetékes természetvédelmi hatóság. **Tekintettel azonban az érintett ragadozómadár-fajok hazai és nemzetközi természetvédelmi helyzetére, illetve hazánk kiemelkedő felelősségére az európai állományok megőrzésében, a legkisebb természetvédelmi kockázatot sem tartjuk elfogadhatónak, így a hatósági engedélyezési rendszert a továbbiakban is fent kívánjuk tartani, e fajok körét pedig nem tervezzük bővíteni sem a kerecsensólyommal, sem más fajokkal.**

A kerecsensólyom hazánkban nem tartozik a solymászati célból tartható fajok közé, mivel globálisan veszélyeztetett faj, a világon szinte mindenütt csökken az állománya. E fokozottan védett faj állománya a természetvédelmi erőfeszítéseknek, többek között két uniós támogatású LIFE pályázatnak köszönhetően a világon egyedül Magyarországon, illetve a Kárpát-medencében növekszik. **Az Európai Unióban gyakorlatilag csak itt él ez a faj, ami kiemeli felelősségünket.**

A természetvédelmi jelentőség és a solymászati tradíciók mellett a „**turul**” legendának, a honfoglalók mondai mítoszának köszönhetően is **ez a faj minden hazafi számára nemzeti szimbólum, védelme külön figyelmet érdemel.** A faj közgondolkodásban betöltött szerepét jelzi, hogy a természetvédelmi tárca által néhány éve kezdeményezett televíziós népszerűségi felmérés eredményeként a kerecsensólyom a közönségszavazatok alapján bekerült **„Magyarország hét természeti csodája”** közé.

A solymászati hasznosítás ugyanakkor még tenyésztésből származó példányok használata esetén is potenciális veszélyforrást jelentene a vadon élő állomány számára. Sajnos a mai napig is több olyan országban tapasztalhatók visszaélések (pl. fészekből kiemelés és zárt gyűrűvel ellátás), ahol a faj solymászati hasznosítása megengedett. Tekintettel a kerecsensólyom kiemelt természetvédelmi és kulturális jelentőségére hazánkban, a legkisebb kockázatot sem tartjuk elfogadhatónak, így a hatósági ellenőrzés szempontjából is legtisztább, legkönnyebben ellenőrizhető jogi helyzetet kívánjuk fenntartani, vagyis hogy kerecsensólymot solymászati céllal nem lehet tartani Magyarországon.

A kialakításakor hatályos Alkotmányból kiinduló magyar természetvédelmi szabályozás figyelembe veszi a környezetvédelemben általános érvényű, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben is rögzített elvet, az elővigyázatosság elvét is. A fenti jogszabályok megalkotásakor hatályos Alkotmány vonatkozó rendelkezéseit [18. § és 70/D. § (2) bekezdés] Magyarország Alaptörvénye is átvette [XXI. cikk és XX. cikk (2) bekezdés], sőt, a természeti értékek védelmére vonatkozó további rendelkezéseket is tartalmaz (ld. például Nemzeti Hitvallás és az Alapvetés P) pontja). A természetvédelmi szabályozás lényege, hogy biztosítsa a nemzeti vagyonba tartozó, korlátozottan forgalomképes, főszabály szerint állami tulajdonnak minősülő védett fajok megőrzését, fenntartását, kezelését, állománya természetességének és minőségének megőrzését, a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást.

Az Alkotmánybíróság a 28/1994. (V. 20.) AB határozatában kimondta, hogy a környezetvédelemhez való jog sajátos alapjog, amelynek intézményvédelmi oldala a meghatározó. Az Alkotmánybíróság 485/E/2003. AB határozata kifejti, hogy ez az alapjog szoros összefüggésben áll az élethez való joggal, alanyaként valójában az emberiséget lehet megjelölni. Az élet természeti alapjainak véges volta és a természeti károk jelentős részének visszafordíthatatlansága miatt ennek az alapjognak a védelménél más jogokhoz viszonyítva fokozott szigorúságnak kell érvényesülnie. A természeti értékek védelmét, a jövatehetetlen károk megelőzését az Alkotmánybíróság nagyobb súllyal mérlegeli, mint az ingatlan tulajdonos egyéni érdekét. Ha a védett madárfajok egyedeivel bárki korlátozás nélkül rendelkezhetne arra hivatkozással, hogy nem természetes körülmények között élő, hanem tenyésztett egyedekről van szó, akkor nem garantálható, hogy a Magyar Állam – a nemzetközi egyezményekből és a közösségi jogból is eredő – a felelőssége által megkövetelt szinten tudja biztosítani a védett fajok védelmét. Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint ezzel a védett fajok megóvásához fűződő köz- és állami érdek aránytalan és indokolatlan sérelmet szenvedhet.

Remélem, hogy tájékoztatásom választ adott a Képviselő Úr részéről felmerült, a solymászáttal kapcsolatos kérdésekre.

Budapest, 2012. december „03” „”

